N.N.

О думи мої! О славо злая!
За тебе марно я в чужому краю
Караюсь, мучуся... але не каюсь!..
Люблю, як щиру, вірну дружину,
Як безталанную свою Вкраїну!
Роби що хочеш з темним зо мною,
Тільки не кидай, в пекло з тобою
Пошкандибаю ...

Ти привітала
Нерона лютого, Сарданапала,
Ірода, Каїна, Христа, Сократа,
О непотребная! Кесаря-ката
І грека доброго ти полюбила
Однаковісінько!.. бо заплатили.
А я, убогий, що принесу я?
За що, сірому, ти поцілуєш?
За пісню-думу: "Ой гаю, гаю"?
Й не такі, як я, дармо співають.
І чудно й нудно, як поміркую,
Що часто котяться голови буї
За теє диво! Мов пси, гризуться
Брати з братами — й не схаменуться
А теє диво, всіми кохане:
У шинку покритка, а люди п'яні!

[Орська кріпость 1847]